

دوشنبه 13 آبان 1398 - 6 ربیع الاول 1441 - 4 نوامبر 2019

رحلت عالم بزرگوار و فقیه کبیر "سیدابوالحسن اصفهانی" مرجع اعلائی شیعه (1325 ش)

رحلت عالم بزرگوار و فقیه کبیر "سیدابوالحسن اصفهانی" مرجع اعلائی شیعه (1325 ش)، آیت‌الله سیدابوالحسن موسوی اصفهانی در اصل از سادات موسوی بهبهان بود که در سال 1247ش (1284 ق) در لنجان اصفهان به دنیا آمد. وی پس از تحصیلات مقدماتی در اصفهان، عازم حوزه علمیه نجف شد و از محضر میرزا حبیب‌الله رشتی و آخوند خراسانی بهره‌راند. آیت‌الله اصفهانی در دور دوم مجلس شورای ملی به عنوان یکی از پنج عالم طراز اول به مجلس رفت اما پس از مدتی به دلیل مشاغل و مسافت زیاد استعفا کرد. ایشان پس از آخوند خراسانی و میرزا محمد تقی شیرازی، به همراه میرزای نایینی عهده‌دار مرجعیت شیعه شد و مرجع خاص و عام گردید. این عالم بزرگوار در حمله وهابی‌ها، هائی سعودی به عراق، به همراه بسیاری از علما، در مقابل تجاوز آنان مقاومت کرده و همچنین انتخابات فرمایشی عراق را تحریم نمود. ایشان در جریان مبارزه مردم عراق علیه انگلیسی‌ها نقش سیاسی بارزی ایفا کرد و در این رابطه می‌توان به فتوای ایشان در خصوص حفظ سرزمین عراق و اماکن متبرکه و ترغیب مردم در جهاد اشاره نمود. با ارتحال میرزا محمدحسین نایینی و حاج شیخ‌عبدالکریم حائری یزدی در سال 1315ش، مرجعیت شیعه به صورت تمام به وی محول شد و تنها مرجع مسلم شیعیان گردید. از آن پس، ایشان به مدت ده سال بر مسند ریاست حوزه علمیه نجف تکیه زد. این تمرکز مرجعیت و قبول شیعیان عالم در وجود هیچ مرجعی قبل آیت‌الله اصفهانی دیده نشده بود. تبحر او در علوم شرعی و معارف اسلامی و ملکات و مکارم اخلاقی و حلم و جود و بزرگواری و موقع‌شناسی و روابط دوستانه‌ای که با دولت‌های اسلامی به ویژه بلاد شیعه برقرار کرده بود و اطمینانی که دولت‌های بزرگ به نظر او داشتند سبب شد که نه تنها سفر طلاب از شرق و غرب عالم به نجف بلامانع شود، بلکه مشکلی نیز در انتقال وجوه شرعی از کشورهای دیگر به محضر ایشان پیش نیامد. ایشان در طول سالیان دراز، شاگردان فرهیخته‌ای پرورش داد. همچنین وسیله‌ی النجاة، ذریعة الحیة و ذخیرة الصالحین از جمله آثار ایشان است. سرانجام این مرجع اعلائی شیعه در سیزدهم آبان 1325 ش برابر با نهم ذی‌حجه 1365 ق در هشتادو هشت سالگی در کاظمین به جوار رحمت حق شتافت و در جوار استادش، آخوند خراسانی، در نجف به خاک سپرده شد.

تسخیر لانه جاسوسی آمریکا و بازمانده با استکبار جهانی (1358 ش)، با پیروزی انقلاب اسلامی، باران توطئه‌ها و باریدن گرفت و شیطان بزرگ، آمریکا، با دخالت‌های آشکار و پنهان، سعی در ایجاد جریان‌های انحرافی در نهضت مردمی داشت. همچنین در سراسر کشور به ویژه در دانشگاه‌ها حرکت‌های صورت می‌گرفت تا جو سیاسی جامعه را پیچیده کرده و به نفع آمریکا به پیش ببرند. در چنین شرایطی دانشجویان مسلمان پیرو خط امام، با درک فرمایش امام مبنی بر این که همه گرفتاری‌های ما از آمریکاست، به عنوان لیک به بیانات امام و وادار کردن آمریکا به استرداد شاه و اموال ملت ایران، سفارت آمریکا در تهران را به تصرف خود درآوردند. فردای آن روز، امام، حرکت دانشجویان را تایید کردند و آن را انقلابی بزرگ و تر از انقلاب اول خواندند. با فتح لانه جاسوسی، علاوه بر افشای ماهیت چهره‌های سازشکار داخلی و دمیده شدن روحیه بیداری، هوشیاری، وحدت و همبستگی در امت مسلمان، ابهت پوشالی آمریکا در جهان شکسته شد و هیئت حاکمه آمریکا را به خفت کشاند.

آغاز هفته تبست اسلام (13 تا 19 آبان) مساله تربیت، مساله حیات و ممات ملت هاست و بنای آن در خانواده آغاز و در محیط آموزش و اجتماع تکمیل می‌گردد. تربیت به معنای باروری و شکوفایی بذریه‌های نهفته و کشف گنجینه‌های پنهان در وجود انسان است. همچنین مربی، رسول آگاهی، رشد، خویشتن‌شناسی و دگرسازی است. از این رو به علت اهمیت فوق‌العاده امر تربیت در به کمال رساندن انسان، دولت جمهوری اسلامی ایران، در سال 1359 ش از سیزدهم تا نوزدهم آبان ماه هر سال را هفته تربیت نام نهاد که نخستین روز آن، روز دانش‌آموز نام گرفته است.

تولد مولانا جلال الدین محمد معروف به مملوک (604 ق)، جلال‌الدین محمد بن بهاءالدین محمد در بلخ به دنیا آمد. مقارن حمله مغولان، به آسیای صغیر واقع در ترکیه امروزی رفت و در قونیه ساکن شد. وی در نزد پدردانشمند خود تلمذ نمود و چندی نیز در شام کسب دانش کرد. در بازگشت به قونیه به تعلیم علوم دینی اشتغال یافت تا با عارفی واصل و بزرگ به نام شمس الدین محمد بن علی تبریزی در قونیه ملاقات کرد و از نفس گرم او چنان به تاب و تب افتاد که دیگر تا دم واپسین، سردی نیافت. او هیچ گاه از ارشاد سالکان و افاضه‌های حقایق الهیه باز نایستاد. از این دوره‌ها، پرشور که سی سال از پایان حیات مولوی را دربرمی‌گرفت، آثار بی‌نظیر ملای روم باقی مانده است. مثنوی عظیم معنوی در 26 هزار بیت، دیوان غزلیات شمس، رباعیات معروف او و مجالس سبیه و فیه ما فیه، از جمله آثار اوست.

تولد "فردریک باتینگ" دانشمند کانادایی و کاشف انسولین (1891م)، فردریک گراوت باتینگ، دانشمند کانادایی در 4 نوامبر 1891م در کانادا متولد گردید و تحصیلات خود را در رشته پزشکی

دانشگاه تورنتو ادامه داد تا اینکه در سال 1922م موفق به اخذ دکترای طب شد. فردریک از 29 سالگی به عنوان محقق در دانشگاه به کار پرداخت و به مدت 20 سال تا سال 1941م استاد دانشگاه تورنتو بود. بانتینگ مدتی نیز در کشورهای انگلستان و فرانسه، به تحقیق و مطالعه پرداخت. در 27 ژوئیه 1922م آزمایش‌ها و تلاش وی به نتیجه رسید و به همراه دو تن از همکارانش موفق به جداسازی هورمون انسولین شد. این مسئله، انقلابی در درمان بیماری قند به وجود آورد و باعث شهرت این پزشک 30 ساله گردید. پاسخ مثبت آزمایشات بانتینگ بر روی حیوانات، به استفاده از انسولین در بیماران قندی از سال 1923م منجر گردید که به نجات جان میلیون‌ها انسان انجامید. بانتینگ در همین سال به پاس این اکتشاف علمی برنده جایزه نوبل پزشکی شد. غده فوق کلیوی و سرطان، زمینه‌های دیگر مطالعات وی بود. دکتر بانتینگ علاوه بر نوبل، جوایز متعدد دیگری از جمله مدال ستاره طلایی از دانشگاه تورنتو، مدال انجمن پادشاهی کانادا، عنوان شوالیه جایزه انجمن فیزیولوژیست‌ها، و... را به دست آورد. وی سرانجام در 21 فوریه 1941م در پنجاه سالگی درگذشت.

اختراع تانزیستور توسط دانشمندان امریکایی به نام‌ها، جان باردین، والتر هائوسربرتن و ویلیام شاکلی، خبر در چهارم نوامبر 1948م، سه دانشمند امریکایی به نام‌ها، والتر هائوسربرتن و ویلیام شاکلی، خبر اختراع خود با نام ترانزیستور را به اطلاع جهان رساندند. ترانزیستور از دو کلمه ترانس به معنی انتقال دادن و استور به معنی مقاومت، تشکیل شده است. این ترانزیستور چیزی جز دو تکه سیم بسیار کوچک که در یک پولک ساخته شده از عناصر فلزی نیمه هادی است، نبود. ترانزیستور، یک وسیله یک سوکننده، تقویت کننده و نوسان ساز بسیار عالی است و به محض برقراری اتصال و ولتاژ، شروع به کار می‌کند. دوام و مقاومت ترانزیستور در مقابل ضربه و ارتعاش زیاد است و به دلیل همین مزایا، از آن در رادیو، تلویزیون و تلفن و... استفاده می‌کنند. کار ترانزیستور بر پایه این حقیقت استوار است که الکترون‌ها، در نیمه رساناها می‌توانند به دو صورت متفاوت، جریان برق را برقرار کنند. امروزه و با گسترش صنایع، از ترانزیستور استفاده‌های فراوانی می‌شود و کاربرد آن گسترده‌تر گردیده است.